

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شورای صلح ایالات متحده آمریکا
۳۰ مارچ ۲۰۲۲

بیانیه شورای صلح ایالات متحده آمریکا درباره مداخله نظامی روسیه در اوکراین

آنچه امیدوار بودیم پیش نیاید، رخ داد. فدراسیون روسیه نیروهای خود را در ۲۴ فیبروری در پاسخ به ده ها سال تحریکات ناتو به سرکردگی ایالات متحده، به اوکراین اعزام کرد. وضعیت کنونی پرسش‌هایی فراوان، خطیر و بنیادی را در برابر جنبش صلح جهانی قرار داده است.

کارزار تبلیغاتی سهمگین، با جوش خروش مدام درباره «روسیه گیت»، آغاز جنگ سردی جدید، و اهریمن‌نمائی رئیس جمهور و دولت روسیه، شدت بیشتری گرفته است. محکوم کردن همه‌جانبه روسیه، با تحریک آمریکا و متحدانش، و هوچی‌گری رسانه‌ئی وابسته به آنها، ابعاد جهانی یافته است. نظرات متفاوت و صداهای مخالفان روایت رسمی ضد روسی، سرکوب و یا خفه می‌شوند.

بنابراین تعجبی ندارد اگر بسیاری از مردم زیر بمباران مسموم تبلیغات گسترده امپریالیستی، همه تقصیرها را متوجه روسیه بدانند. دلایل گوناگونی برای توجیه این موضع از نظر ما خطرناک آنها، مطرح می‌شود. به بخشی از این توجیهات نظری می‌اندازیم تا اعتبار اخلاقی، قانونی و سیاسی آن‌ها را بسنجیم.

ارجاع به منشور ملل متحد

نخستین و محکم‌ترین دلیل مطرح شده، آن است که حمله روسیه به اوکراین نقض منشور ملل متحد است. بنابراین، آیا شورای صلح ایالات متحده نیز، که همواره پشتیبان و مدافع ثابت‌قدم منشور بوده است، نباید روسیه را به‌عنوان ناقض منشور محکوم کند؟

بیانید با نگاهی به منشور ملل متحد، ببینیم آیا می‌توان با قاطعیت روسیه را ناقض آن شمرد؟

ماده ۲

۳- کلیه اعضا اختلافات بین‌المللی خود را به وسایل مسالمت‌آمیز به طریقی که صلح و امنیت بین‌المللی و عدالت به خطر نیفتد، حل خواهند کرد.

۴- کلیه اعضا در روابط بین‌المللی خود از تهدید به زور یا استفاده از آن علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری یا از هر روش دیگری که با مقاصد ملل متحد مایبنت داشته باشد خودداری خواهند نمود.

ماده ۵۱

در صورت وقوع حمله مسلحانه علیه یک عضو ملل متحد، تا زمانی که شورای امنیت اقدام لازم را برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی به عمل آورد، هیچ یک از مقررات این منشور به حق ذاتی دفاع از خود، خواه فردی یا دسته‌جمعی لطمه‌ای وارد نخواهد کرد....

با توجه به ماده ۲، به خصوص بند چهارم آن، می‌توان استدلال کرد که روسیه ناقض منشور است. اما بر مبنای ماده ۵۱، فدراسیون روسیه با توسل به حق دفاع از خود عمل کرده و طبق مقررات، شورای امنیت را مطلع نموده است. روسیه، بر اساس ماده ۵۱، دلایل موجهی را برای استفاده از زور مطرح می‌کند.

حکومت اوکراین به‌نیابت از ناتو و ایالات متحده در محاصره خصمانه فدراسیون روسیه شرکت کرده است. ارتش و شبه‌نظامیان اوکراینی، از سال ۲۰۱۴، دونتسک و لوگانسک را مورد حمله قرار داده‌اند، و موجب مرگ حدود ۱۴۰۰۰ هموطن خود شدند. بسیاری از اهالی این دو ناحیه روس‌زبانند و برخی تابعیت روسیه را دارند. روسیه بتازگی از نقشه قریب‌الوقوع حکومت اوکراین برای یک حمله همه‌جانبه به دو ناحیه دونتسک و لوگانسک، که هم مرز روسیه هستند، اطلاع یافت. اکنون، پس از آن که این دو جمهوری برای دفاع از خود از روسیه درخواست کمک کردند، روسیه آن‌ها را به‌عنوان دو دولت مستقل به رسمیت می‌شناسد.

روسیه به‌وضوح خواستار ضمانت‌های ناتو و ایالات متحده درباره امنیت خود شده بود. اما آنها از دادن جواب قانع‌کننده به این نگرانی‌ها سر باز زدند. اوکراین در صدد پذیرش استقرار سلاح‌های اتمی ایالات متحده / ناتو در قلمرو خود بود. این سلاح‌ها می‌توانستند در پنج دقیقه مسکو را هدف قرار دهند. اگر که این را در کنار تصمیم ایالات متحده برای خروج از پیمان سلاح‌های هسته‌ای میان برد با روسیه در سال ۲۰۱۹ بگذاریم، به خطر هشداردهنده آن پی می‌بریم. آیا همه این‌ها معنایی جز اقدام به جنگ علیه روسیه دارد؟ آیا کسانی که همدست در ارتکاب قتل‌اند، همانند قاتل مجرم نیستند؟ این گفته ما به‌معنای تأیید تصمیم روسیه نیست. بلکه تأکید بر این نکته است که، در مورد مسأله اوکراین، ارجاع به منشور ملل متحد باید بر مبنای واقعیت‌های یک وضعیت مشخص و با توجه به زمینه‌های تاریخی آن، صورت گیرد.

ثانیاً، ملل متحد خود نتوانسته است حرمت منشور را در برابر نقض آشکار آن از سوی اعضای ناتو حفظ کند. در اینجا ما بنای توجیه عمل روسیه را نداریم، بلکه می‌خواهیم زمینه‌ای واقعی برای لزوم حفظ منشور به‌دست دهیم. از زمان انحلال اتحاد شوروی، که ایالات متحده به تنها ابرقدرت بدل شد، واشنگتن برای تحقق «سلطه بلامنازع» خود بر سراسر جهان، منشور ملل متحد را آشکارا نادیده گرفته است. باید دانست که ناتو نه یک «اتحادیه» میان دولت‌های دارای حق حاکمیت مستقل، بلکه یک نیروی نظامی واحد کشورگشا است که زیر فرماندهی ایالات متحده تشکیل شده است.

بنابراین به دو ماده منشور ملل متحد، که از پایان قرن گذشته بارها توسط قدرت‌های امپریالیستی زیر پا گذاشته شده‌اند، نظری بیفکنیم:

ماده ۶

هر عضو ملل متحد که مکرراً از اصول مندرج در این منشور تخطی کند ممکن است بنابر توصیه شورای امنیت و به تصمیم مجمع عمومی از سازمان اخراج گردد.

ماده ۲۵

اعضای ملل متحد موافقت می‌نمایند که تصمیمات شورای امنیت را طبق این منشور قبول و اجراء نمایند.

طی دو دهه گذشته، ایالات متحده، ناتو و متحدان آنها به شکلی فزاینده این‌ها و دیگر مواد منشور ملل متحد را نقض کرده‌اند. چند مثال بیاوریم:

— در سال ۱۹۹۹، ناتو به مدت ۷۸ روز بدون مجوزی از ملل متحد به یوگسلاوی حمله برد، و با ریختن ۲۸۰۰۰ بمب این کشور را قطعه قطعه کرد.

— در سال ۲۰۰۱، ایالات متحده در پاسخ به حمله یازده سپتمبر، جنگی بی پایان «علیه ترور» را اعلام کرد. این جنگ بر شصت کشور تأثیر مستقیم گذاشته است، و در این میان هفت کشور هدف تغییر غیرقانونی رژیم قرار گرفتند.

— در سال ۲۰۰۳، ایالات متحده به همراه اعضای «ائتلاف راغبان» خود، با سرپیچی از نظر شورای امنیت سازمان ملل متحد، به عراق حمله و به آن کشور تجاوز کردند.

— در سال ۲۰۱۱، ایالات متحده، انگلستان و فرانسه به‌طور یکجانبه و بدون داشتن مجوزی از شورای امنیت، به لیبیا حمله کرده و رهبر آن کشور معمر قذافی را به قتل رساندند.

— از سال ۲۰۱۱، ایالات متحده، ناتو و متحدان منطقه‌ای آنها، از طریق مسلح کردن و کمک مالی به گروه‌های تروریستی، جنگی نیابتی را در سوریه آغاز کردند که همچنان جان قربانیان بی‌گناه را می‌گیرد.

— در ۲۰۱۴، ایالات متحده با کمک نیروهای نئونازی، کودتایی را در اوکراین ترتیب داد و یک حکومت طرفدار ناتو را بر سر کار آورد. این کودتا منجر به کشتار مردم روسی زبان در شرق اوکراین شد.

— از آن زمان تا به حال، ایالات متحده و متحدان اروپایی آن، تحریم‌های اقتصادی یکجانبه و غیرقانونی را علیه بیش از ۴۰ کشور جهان وضع کردند، که موجب مرگ صدها هزار مردم بی‌گناه شده است.

— و البته باید از اشغال و الحاق غیرقانونی مناطقی از فلسطین و سوریه توسط اسرائیل هم یاد کنیم که با پشتیبانی کامل ایالات متحده صورت گرفته است.

بحرانی که امروز در اوکراین شاهد آن هستیم، نتیجه عدم توانایی ملل متحد به حفظ حرمت منشور آن سازمان در برابر اقدامات غیرقانونی تنها ابر قدرت و متحدان آن در پیمان ناتو است، که دست ایالات متحده و ناتو را برای به بن‌بست راندن روسیه و دیگر کشورهای مورد هدف باز گذاشته است.

آری، باید از منشور ملل متحد دفاع کرد، اما نه به‌شکل انتخابی آن‌طور که امپریالیسم به‌شیوه‌ای مزورانه از ما می‌خواهد. ما نباید هنگامی که قربانی ناچار به دفاع از خود شده است، فریب روایت امپریالیست‌ها برای «سرزنش قربانی» را بخوریم.

جنگ میان امپریالیست‌ها

بسیاری، به‌خصوص از چپ، با این موضع که روسیه کشوری سرمایه‌داری / امپریالیستی است، این جنگ را جنگی میان امپریالیست‌ها ارزیابی می‌کنند و نتیجه می‌گیرند که هر دو طرف را باید به یکسان محکوم کرد. اما این که آیا روسیه کشوری امپریالیستی هست یا خیر، به موضوع مورد بحث در اینجا ربطی ندارد.

اولاً، چنین موضعی به‌معنای آن است که تنها باید از کشورهایی که دارای نظام‌های سیاسی - اقتصادی معینی هستند، در مقابل تجاوز امپریالیستی حمایت کرد، و دیگران را باید رها کرد تا خودشان از خود دفاع کنند. با توجه به این‌که اکثریت کشورهای آماج امپریالیسم خود دارای نظام سرمایه‌داری هستند، یک چنین موضعی موجب تضعیف مبارزه ضدامپریالیستی خواهد شد.

ثانیاً، و مهمتر، آنکه یک چنین استدلالی موضوع تجاوز را از کل تصویر حذف می‌کند. با این استدلال، دیگر مطرح نیست کدام طرف تجاوزگر است و کدام طرف قربانی. و بدین‌سان، این واقعیت که ایالات متحده در پی حفظ هژمونی خود از طریق تحمیل سلطه «بلامنازع» بر کره خاکی است، از میان برداشته می‌شود. واقعیت این است که ایالات متحده اکنون جنگی را بدون استفاده از سربازان امریکائی آغاز کرده است.

حتی اگر روسیه را یک دولت امپریالیستی بدانیم، و آنچه را که شاهدیم جنگی میان امپریالیست‌ها بشماریم، آیا این جنگ امپریالیستی هیچ تأثیری بر آینده بشریت خواهد داشت؟ و نتیجه این جنگ بر سرنوشت همه ما تأثیرگذار خواهد بود؟

یکسان‌انگاری نادرست نقش امریکا و ناتو با روسیه

ما، به‌عنوان یک سازمان صلح دوست، اساساً نمی‌توانیم با تشدید منازعه اوکراین به سطح درگیری نظامی موافقت داشته باشیم. اما با محکوم کردن یک‌سویه روسیه نیز مخالف هستیم.

گروهی دیگر موضعی «متعادل‌تر» اختیار کرده و خواستار توقف هم‌زمان توسعه ناتو و عقب‌نشینی نیروهای روسیه از اوکراین شده‌اند. اما این موضع نیز روابط علت و معلولی موجود در وضعیت اوکراین را نادیده می‌گیرد و علت و معلول را در یک تراز قرار می‌دهد. با چنین برخوردی، این واقعیت که گسترش ناتو علت واقعی واکنش نظامی روسیه است نادیده گرفته می‌شود. به همین دلیل، موضع سرزنش یکسان دو طرف تنها در ظاهر موضعی متوازن است، و نه در واقع امر.

ثانیاً، ماهیت این دو خواست متفاوت است. اولی خواستی کلی، ستراتیژیک و دراز مدت است، در حالی که خواست دوم فوری و عینی است. با این شکل فرمول‌بندی، در نهایت فشار اصلی تنها متوجه روسیه خواهد بود.

ثالثاً، خواست اول در مورد عدم گسترش ناتو، خلاف دومی، به‌مورد مشخص اوکراین مربوط نیست. این خواسته، سیل صدها میلیون دالر اسلحه همراه با پرسنل نظامی و واحدهای عملیات سری در قالب «مشاوره» را که توسط ایالات متحده و ناتو به اوکراین سرازیر شده است نادیده می‌گیرد. خواسته صحیح، شناسایی اوکراین به عنوان یک کشور بی‌طرف، تخلیه کلیه سلاح‌ها و پرسنل نظامی (و مزدوران) خارجی از آن کشور، و اجرای کامل قرار داد مینسک ۲ است.

موفقیت کوشش‌ها برای گسترش ناتو تا مرزهای روسیه و اوکراین، جهانی دوزخی را رقم می‌زند و به احتمال وقوع جنگ اتمی می‌انجامد. فراموش نکنیم که داستان به همین جا ختم نخواهد شد، و بلاروس می‌تواند هدف بعدی باشد. بنابراین برای جنبش صلح ضروری است که با هر وسیله ممکن در راه تضمین بی‌طرفی اوکراین و به‌رسمیت شناختن این بی‌طرفی از سوی ایالات متحده و ناتو بکوشد.

ارزیابی شورای صلح امریکا

ایالات متحده و متحدانش در ناتو نمتنها باعث و بانی ایجاد این تراژدی بوده‌اند، بلکه با امتناع از شرکت در مذاکرات به منظور برقراری آتش بس، در پی طولانی نمودن این فاجعه اند. گرچه جنگ هیچ‌گاه برنده‌ای ندارد، ایالات متحده با یکپارچگی کمتر کردن ناتو زیر نگین خود؛ تضعیف قدرت رقابت روسیه در بازار انرژی اروپا؛ یافتن توجیهی برای افزایش بودجه نظامی خود؛ و تسهیل فروش تجهیزات جنگی به کشورهای فرمان‌بردار خود در ناتو، بیشترین سود را از این جنگ عاید خود کرده است. در اروپا، تفرقه میان اتحادیه اروپا و بریتانیا با روسیه بیش از پیش حاکم شده، و این جز برای امپریالیسم امریکا، هیچ سودی برای دیگران ندارد.

بر پایه این ارزیابی از وضعیت کنونی در اوکراین، شورای صلح ایالات متحده خواست‌های عاجل زیر را به‌ترتیب اهمیت اعلام می‌دارد:

— آتش بس فوری و ارسال کمک‌های بشردوستانه به اوکراین و جمهوری‌هایی که اعلام استقلال کرده‌اند.

— شناسایی بی‌طرفی اوکراین.

— عقب‌نشینی نیروهای نظامی، جنگ افزارها، تجهیزات، و نیز مزدوران خارجی از اوکراین.

— از سرگیری مذاکرات با حضور کلیه طرف‌های درگیر، برای حل دائمی مناقشات داخلی.

شورای صلح ایالات متحده

۲۴ مارس ۲۰۲۲

<https://uspeacecouncil.org/u-s-peace-council-statement-on-russias-military-intervention-in-ukraine/>